

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Š. H.**, bývajúceho v T., proti žalovanému **J. Z.**, bývajúcemu v M., o **zneužitie právomoci verejného činiteľa**, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp.zn. 11 C 65/2006, o dovolaní žalobcu proti uzneseniam Krajského súdu v Trnave z 31. januára 2007 sp.zn. 9 Co 284/2006, z 20. decembra 2007 sp.zn. 23 Co 280/2007 a z 15. októbra 2008 sp.zn. 23 Co 229/2008 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. januára 2007 sp.zn. 9 Co 248/2006 **o d m i e t a** .

Dovolacie konania o dovolaniach žalobcu proti uzneseniam Krajského súdu v Trnave z 20. decembra 2007 sp.zn. 23 Co 280/2007 a z 15. októbra 2008 sp.zn. 23 Co 229/2008 **z a s t a v u j e** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa žalobou z 3. mája 2006 domáhal, že žalovaný ako starosta obce zneužil právomoc verejného činiteľa. Zároveň v žalobe požiadal o ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

Okresný súd Senica uznesením zo 4. októbra 2006 č.k. 11 C 65/2006-16 žiadosť o ustanovenie zástupcu z radov advokátov zamietol, pre nesplnenie podmienok predpokladaných ustanovením § 30 O.s.p.

Uvedené uznesenie napadol žalobca odvolaním. Krajský súd v Trnave uznesením z 31. januára 2007 sp.zn. 9 Co 284/2006 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním, keď mal za to, že jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a konanie je tiež postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Uznesením z 12. apríla 2007 č.k. 11 C 65/2006-33 Okresný súd Senica odmietol podanie žalobcu z 3. mája 2006 a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Takto rozhodol s poukazom na ustanovenia § 42 ods. 3, § 79 ods. 1, § 43 ods. 1, 2 O.s.p. a s poukazom na to, že žalobca svoje podanie v lehote určenej súdom nedoplnil, hoci bol o následkoch nedoplnenia podania riadne poučený. Keďže pre absenciu riadneho a vykonateľného petitu nie je z podania zrejmé čoho sa žalobca domáha, okresný súd jeho podanie odmietol.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trnave uznesením z 20. decembra 2007 sp.zn. 23 Co 280/2007 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnil sa s procesným postupom súdu prvého stupňa ako aj s jeho právnym posúdením. Toto uznesenie odvolacieho súdu napadol dovolaním žalobca, keď namietal nesprávne právne posúdenie danej veci a tiež, že konanie trpí takými procesnými vadami, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Okresný súd Senica uznesením zo 4. augusta 2008 č.k. 11 C 65/2006-98 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov, pre nesplnenie zákonom predvídaných podmienok (§ 138 O.s.p.).

V dôsledku podaného odvolania žalobcom Krajský súd v Trnave vo veci konal a uznesením z 15. októbra 2008 sp.zn. 23 Co 229/2008 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil z dôvodov jeho vecnej správnosti. Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie žalobca, keď ho nepovažoval za správne.

Okresný súd Senica pred predložením veci dovolaciemu súdu na rozhodnutie o dovolaniach proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vyzval dovolateľa na odstránenie väd dovolania okrem iného doloženia plnomocenstva na zastupovanie v dovolacom konaní

advokátom. Dovolateľ žiadosťou z 12. mája 2008 požiadal o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Súd prvého stupňa uznesením z 1. decembra 2008 č.k. 11 C 65/2006-109 jeho žiadosť zamietol a odvolací súd ho uznesením z 29. apríla 2009 sp.zn. 9 Co 13/2009 potvrdil. Proti tomuto uzneseniu žalobca dovolanie nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal, či je dovolanie prípustné proti uzneseniu, ktorým nebolo vyhovené žiadosti žalobcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

Dovolateľ síce nie je v konaní zastúpený advokátom a ani sám nemá právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 O.s.p.), povaha rozhodnutia, proti ktorému dovolanie smeruje však vylučuje, aby v posudzovanej veci bolo možné nedostatok podmienky povinného zastúpenia považovať za prekážku, ktorá by bránila vydaniu rozhodnutia, ktorým sa dovolacie konanie končí. Za situácie, kedy predmetom dovolacieho konania je rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie zástupcov z radov advokátov (§ 30 O.s.p.), by trvanie na podmienke povinného zastúpenia viedlo k popretiu vlastného cieľa, ktorý účastník podaním žiadosti sledoval a k popretiu zmyslu dovolacieho konania, v ktorom má byť záver, že účastník právo na ustanovení zástupcu nemá, iba skúmaný.

Dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Podmienky prípustnosti dovolania proti takému rozhodnutiu upravuje ustanovenie § 239 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p. platí, že dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa. Tiež ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c/ O.s.p.] na zaujatie stanoviska. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/ (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.). Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.). Žalobca napadol

dovoláním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, teda rozhodnutie, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Jeho dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nie je prípustné.

Uvedené uznesenie by bolo možné napadnúť dovoláním, len ak by trpelo niektorou z väd taxatívne uvedených v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p.

Žalobca v dovolaní namietal procesné vady, ktoré nekonkretizoval. Z celého obsahu dovolania však vyplýva, že dovolateľ namietal nezohľadnenie jeho majetkových pomerov odôvodňujúcich právo na ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov. Tieto tvrdenia žalobcu nenapĺňajú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. – odňatie možnosti konať pred súdom. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ustanovenie § 237 písm.f/ O.s.p. odňatie možnosti konať pred súdom teda výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu, a nie s jeho právnym hodnotením veci, zaujatým v napadnutom rozhodnutí.

Ak by sa odvolací súd prípadne dopustil vady spočívajúcej v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) išlo by síce o taký nedostatok, avšak taký, ktorý má za následok vydanie vecne nesprávneho rozhodnutia, nie však odňatie možnosti konať pred súdom a dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. Na túto nesprávnosť, ak by k nej vôbec došlo, by bolo možné prihliadnúť len v prípade, že by dovolanie bolo procesne prípustné podľa § 239 O.s.p. alebo § 237 O.s.p. (o takýto prípad v prejednávanej veci nejde).

Keďže prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p., dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol (§ 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

V nadväznosti na tento výrok skúmal dovolací súd, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci dovolania proti uzneseniam Krajského súdu v Trnave

z 20. decembra 2007 sp.zn. 23 Co 280/2007 a z 15. októbra 2008 sp.zn. 23 Co 229/2008.

Zistil, že nie je splnená podmienka povinného zastúpenia kvalifikovaným zástupcom.

Podľa § 241 ods. 1 vety druhej O.s.p. dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

Dovolateľ nemá právnické vzdelanie a pri podaní dovolania nebol zastúpený advokátom. Jeho žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov podľa § 30 O.s.p. nebolo vyhovené. Dovolací súd preto dovolacie konanie o dovolaniach žalobcu proti vyššie označeným uzneseniam zastavil podľa § 104 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. júla 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová